RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 77.028 van 19 november 1998
in de zaak A. 77.765/IX-1080.

In zake : Linda WILLEKENS,
wonende te BRECHT,
Egellaan 3

tegen :

De Post.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Linda WILLEKENS op 6 maart 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de adviseur "Administratieve Loopbaan" van De Post van 6 januari 1998 waarbij :

- zij haar rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde niet kan doen gelden met ingang van 24 september 1997;
- haar normale activiteitswedde wordt verminderd met ingang van 24 september 1997;
- zij wordt afgezet met ingang van 6 januari 1998;

Gelet op het arrest nr. 73.352 van 29 april 1998 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van het derde onderdeel van de bestreden beslissing;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 oktober 1998;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster was eerstaanwezend onderpost-ontvanger. Op zaterdag 20 september 1997 moet zij de loketdienst verzekeren in het kantoor Brasschaat 1. Zij is de enige bediende die op dat moment in het kantoor dienst heeft.

1.2. Het kantoor opent met één uur vertraging en verzoekster bevindt zich in een dergelijke staat van verwarring dat zij de klanten niet kan bedienen. De politie wordt verwittigd en de agenten stellen vast dat het kantoor vrij te betreden is en dat verzoekster in verwarde toestand achter het loket staat. Op hun vraag of ze ziek is antwoordt ze dat ze te veel pillen heeft

genomen. Zij is niet meer in staat om zich alleen te behelpen en moet door de agenten worden bijgestaan. Deze verwittigen een controleur van De Post, die ter plaatse komt om het kantoor over te nemen en de klanten voort te bedienen in afwachting van de komst van een rekenplichtige en van de postontvanger. Verzoekster wordt ondertussen door de politie naar huis gebracht.

1.3. De controleur brengt op 23 september 1997 aan zijn postmeester verslag uit over het voorval. Hij verklaart dat hij reeds om 11.15 uur door een personeelslid van De Post was verwittigd dat verzoekster volgens dat personeelslid in dronken toestand aan het werk was en dat ze niet in staat was haar werk te doen. Toen hij dan, zo verklaart hij voort, door de politie verwittigd, in het kantoor toekwam, vond hij de deuren open en verzoekster in een toestand waarin zij totaal niet wist wat er gebeurde.

1.4. Op 24 september 1997 wordt verzoekster bij voorzorg uit de dienst verwijderd wegens :

> "bij herhaling dronken haar loketdienst te verzekeren, meer bepaald om op zaterdag, 20 september 1997 zodanig dronken de loketdienst te verzekeren dat de cliënteel contact nam met de politie waarop deze laatsten haar hebben verwijderd van het loket. Het openbaar schandaal dat zij veroorzaakte heeft het imago van DE POST zeer nadelig beïnvloed, haar wangedrag reflecteert op alle personeelsleden van DE POST".

Op 26 september 1997 besluit de adviseur "Administratieve Loopbaan" verzoekster te schorsen in het belang van de dienst vanaf 24 september 1997, haar bezoldiging te verminderen en haar de mogelijkheid te ontnemen haar aanspraken op bevordering en op weddeverhoging te laten gelden. Op 14 oktober 1997 tekent verzoekster tegen deze maatregelen beroep aan.

1.5. Op 26 september 1997 wordt verzoekster door de postmeester gevraagd haar versie te geven van het gebeuren van zaterdag 20 september 1997 dat hijzelf als volgt beschrijft :

> "(U) bleek (...) zo dronken uw loketdienst te verzekeren dat de cliënteel contact nam met de politie Brasschaat om u van het loket te verwijderen".

Verzoekster antwoordt daarop dat zij ziek was maar toch moest komen werken en dan ’s morgens twee zware pillen Valium 10 had genomen en bij aankomst op het kantoor daarbovenop nog een Optalidon omdat zij zware hoofdpijn had; dat ook haar bloeddruk veel te laag was en dat zij bij het openen van de deuren van het kantoor twee keer bewusteloos was gevallen. Volgens de dokter die zij verklaart onmiddellijk te hebben geconsulteerd nadat zij door de politie naar huis was gebracht, was haar draaierigheid te wijten aan de hoeveelheid medicatie in samenhang met een te lage bloeddruk.

1.6. Diezelfde dag nog legt de postmeester aan verzoekster de afzetting op wegens dronkenschap in dienst. Hij licht deze betichting als volgt toe :

> "bij herhaling dronken te zijn tijdens het contact met de cliënteel, meer bepaald om op datum van 20.09.1997 de cliënteel een uur te laten wachten vooraleer de toegangsdeur te openen, vervolgens te dronken te zijn dit cliënteel te bedienen waarop deze laatsten klacht bij de Politie hebben neergelegd. Bij het toekomen van de Politie op de grond achter een kast te zitten, geen enkele veiligheidsmaatregel te hebben genomen (alle toegangen voor de dienst stonden open, de veiligheidscel inbegrepen), een volstrekt vreemde in de dienstlokalen toe te laten (haar vriend), alle speciën en voorraden postwaarden lagen her en der verspreid in openstaande kasten en meubelen. Dit gedrag veroorzaakt een openbaar schandaal en is een blamage voor alle personeelsleden van het bedrijf DE POST".

Verzoekster verklaart te harer rechtvaardiging dat zij niet dronken was maar wel onder de invloed van medicijnen.

De postmeester is van mening dat deze rechtvaardiging geen nieuwe elementen bevat en behoudt de straf, waarop verzoekster beroep aantekent bij de commissie van beroep.

1.7. Op 9 oktober 1997 stuurt de postmeester het tuchtdossier aan de dienstengroep personeel. Hij geeft daarbij een uitgebreid relaas van de gebeurtenissen en van de problematiek van verzoekster. Uit dit relaas blijkt dat volgens de postmeester het buiten kijf staat dat verzoekster dronken was. Meer bepaald vermeldt hij dat verzoekster "naar vermoeden van de cliënteel" dronken was; "Mevr. WILLEKENS L. blijkt onder invloed van drank..."; "aan het ’hervallen’ van dronkenschap in dienst tilt Mevr. WILLEKENS L. niet zwaar vermits zij slechts twee dagen voor de feiten nog bestraft werd met een tuchtschorsing van 25 dagen om dezelfde feiten...".

Hij concludeert : "Mevrouw WILLEKENS L. is niet aan haar proefstuk wat betreft dronkenschap in dienst. Na een lange weg in andere kantoren (o.m. Antwerpen 3 en Antwerpen 19) waar zij herhaaldelijk werd vermaand omwille van haar duidelijke dronkenschap in dienst, kreeg zij te Brasschaat drie opeenvolgende tuchtschorsingen omwille van dezelfde reden. Met betrokkene werd veelvuldig overleg gepleegd op welke wijze zij best kon functioneren en wat kan gedaan worden aan het verschijnsel ’alkoholiker’... Persoonlijk heb ik meerdere gesprekken met haar gevoerd wat o.m. leidde tot een ’behandelingsopname’ in een kliniek gedurende drie maanden in 1996. Ik heb hier geen resultaat bereikt... Mevr. WILLEKENS L. kan niet weerstaan aan de drank zoals zij zelf beaamt op bijgevoegd formulier 9".

1.8. De commissie van beroep onderzoekt verzoeksters zaak op 19 november 1997. Drie leden op zeven achten de feiten bewezen en gaan akkoord met de afzetting; vier leden op zeven achten de dronkenschap onvoldoende bewezen en stellen voor, rekening houdend met de familiale problemen van de betrokkene en teneinde de progressiviteit van de strafmaat beter te respecteren, haar te straffen met, voor drie leden, de tuchtschorsing voor de volledige duur van de schorsing in het belang van de dienst gepaard gaande met de verplaatsing bij ordemaatregel, en voor één lid, de terugzetting in graad.

Op 16 december 1997 beslist de adviseur "Administratieve Loopbaan" evenwel de afzetting te behouden om reden dat :

- de feiten bijzonder ernstig zijn;
- familiale problemen geen reden zijn om verzoeksters handelwijze te rechtvaardigen;
- ze al veel waarschuwingen gehad heeft voor dezelfde reden, namelijk haar dronkenschap;
- De Post dergelijke handelwijze betreffende de veiligheid en klantenservice niet kan toestaan.

1.9. Bij beslissing van 6 januari 1998 wordt verzoekster dan afgezet door de adviseur "Administratieve Loopbaan" met ingang van 6 januari 1998. Tevens wordt haar activiteitswedde verminderd en kan zij haar rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde niet doen gelden vanaf 24 september 1997. Deze beslissing wordt haar betekend op 16 januari 1998.

Dit is de beslissing waarvan de vernietiging wordt gevorderd;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als middel een schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel aanvoert; dat zij aanvoert dat de feiten niet naar behoren zijn bewezen; dat zij in dit verband stelt dat de bestreden beslissing er ten onrechte van uitgaat dat zij zich op 20 september 1997 in dronken toestand bevond en dat de gebeurtenissen van die dag daaraan te wijten zijn, terwijl zij van in den beginne heeft verklaard dat haar toestand het gevolg was van een combinatie van medicatie met lage bloeddruk, wat door haar huisarts werd vastgesteld; dat zij er voorts op wijst dat noch in het proces-verbaal van de politie, noch in de getuigenverklaringen melding wordt gemaakt van dronkenschap en dat integendeel de politie haar vroeg of zij zich niet goed voelde; dat zij doet opmerken dat, hoewel ten gevolge van al die verklaringen de meerderheid van de commissie van beroep geoordeeld had dat dronkenschap niet bewezen was, de adviseur "Administratieve Loopbaan" toch besliste, zonder evenwel te motiveren hoe zij tot die conclusie komt, dat verzoekster dronken was, zodat de bestreden beslissing steunt op motieven die geen steun vinden in de werkelijkheid;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop als volgt antwoordt :

> "De Post is een dienstverlenend bedrijf. Het moet kunnen rekenen op personeelsleden die de klanten helpen op een professionele manier.
> Een handelwijze zoals hierboven uiteengezet kan door De Post niet worden toegestaan.
> Door het herhaaldelijk dronken zijn tijdens het contact met het cliënteel (zie bijlage 12) heeft De Post dan ook haar vertrouwen in betrokkene verloren. Afzetting is weliswaar meteen de zwaarst mogelijke tuchtsanctie maar zij is de enige sanctie die de band tussen de partijen volledig en definitief verbreekt. Zij is verantwoord indien de overheid in redelijkheid van mening is dat het te bestraffen gedrag van die aard is dat het verder in dienst houden van het personeelslid onmogelijk is.

De rechtspraak ter zake is duidelijk : bij het beoordelen van de strafmaat beschikt het bestuur over een ruime appreciatiebevoegdheid die betrekking kan hebben op de aard en de ernst van de fout, de persoon die ze beging, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, de weerslag van de fout en de bestraffing op het aanzien van de dienst bij het publiek en op het gedrag van andere personeelsleden enz... (R.v.St., Van Dijck, nr. 18.730, 31 januari 1978; R.v.St., Ponet, nr. 37.518, 11 juli 1991).

In geval van een positief advies door de Commissie van Beroep voor betrokkene wordt de uiteindelijke beslissing genomen door de Adviseur 'Administratieve Loopbaan'. Zij bevestigt de afzetting omdat de feiten bijzonder ernstig zijn, omdat haar familiale problemen geen redenen zijn om haar handelwijze te rechtvaardigen, omdat ze al veel waarschuwingen voor dezelfde redenen gehad heeft nl. haar dronkenschap en omdat de Post een dergelijke handelwijze betreffende de veiligheid en klantenservice niet kan toestaan.

Zowel de juridische als de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag lagen zijn vermeld in de akte van afzetting die aan verzoeker werd betekend.

De motivering is afdoende nl. ze is pertinent en draagkrachtig.";

2.3. Overwegende dat de bestreden beslissing voornamelijk is gesteund op het feit dat verzoekster op 20 september 1997 in dronken toestand verkeerde; dat de verwerende partij zulks, blijkbaar gelet op de voorgeschiedenis van verzoekster, zonder daarvoor nog naar enig bewijs te zoeken heeft aangenomen; dat er nochtans in het administratief dossier geen gegevens voorhanden zijn waaruit de verwerende partij, ondanks verzoeksters verklaring dat haar toestand te wijten was aan het gecombineerde effect van het onder invloed verkeren van medicatie en een lage bloeddruk, toch heeft kunnen afleiden dat verzoekster effectief dronken was; dat geen van de directe getuigen van het gebeurde bevestigt dat zulks het geval was; dat in het politieverslag geen melding wordt gemaakt van een onder invloed verkeren van alcohol, noch terzake een vermoeden wordt geuit; dat een verklaring van verzoekster betreffende een voorval, op 17 september 1997, waarin ze toegeeft alcoholiste te zijn en tijdens de diensturen te hebben gedronken, niet

bewijst dat dit op 20 september 1997 ook het geval is geweest; dat de verwerende partij derhalve niet op een nieuw feit van dronkenschap kon steunen om de bestreden tuchtstraf op te leggen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 6 januari 1998 van de adviseur "Administratieve Loopbaan" van De Post waarbij Linda WILLEKENS wordt afgezet, zij haar rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde niet kan doen gelden met ingang van 24 september 1997 en haar normale activiteitswedde wordt verminderd met ingang van 24 september 1997.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van De Post.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**